

Sygn. akt IV CZ 113/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Kopalni Kruszywa K. Spółki Jawnej

w W.

przeciwko W. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 lutego 2015 r.,

zażalenia pozwanego

na wyrok Sądu Okręgowego w O.

z dnia 15 października 2014 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok, pozostawiając rozstrzygnięcie
o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu
kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w O. oddalił powództwo Kopalni Kruszywa K. sp. j. w W. o zasądzenie od pozwanego W. S. kwoty 44.200 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2011 r. do dnia zapłaty. Powód domagał się zapłaty wynagrodzenia za usługi wykonane w ramach łączącej strony umowy, objętego wymienionymi w pozwie fakturami VAT. Sąd pierwszej instancji ustalił, że pozwany zapłacił należność wynikającą z faktury VAT nr .../11, w pozostałym zakresie uwzględnił zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwanego na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2014 roku. Po rozpoznaniu apelacji powoda Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 15 października 2014 r. uchylił zaskarżony wyrok w całości i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania z powodu stwierdzonej z urzędu nieważności postępowania. Sąd Okręgowy wskazał, że ani powód ani jego pełnomocnik nie uczestniczyli w rozprawie w dniu 18 kwietnia 2014 roku, w toku której pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczeń, co skutkowało pozbawieniem powoda możliwości obrony jego praw (art. 379 punkt 5 k.p.c.).

W zażaleniu pozwany zarzucił naruszenie art. 386 § 2 w związku z art. 379 pkt 5 k.p.c. i domagał się uchylenia wyroku Sądu drugiej instancji.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

W świetle art. 394¹ § 1¹ k.p.c., w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Przy rozpoznawaniu tego środka odwoławczego badaniu podlega, czy sąd drugiej instancji dopuścił się błędu przy kwalifikowaniu określonej sytuacji procesowej jako odpowiadającej powołanej w orzeczeniu kasatoryjnym podstawie uchylenia. Trafny jest zarzut naruszenia art. 386 § 2 w związku z art. 379 punkt 5 k.p.c., albowiem w postępowaniu przed Sądem Rejonowym nie doszło do pozbawienia powoda możliwości obrony jego praw. Ta przesłanka nieważności postępowania zachodzi, gdy w wyniku wadliwych czynności procesowych sądu lub strony przeciwnej strona nie mogła brać i nie brała udziału nie tylko w toku całego postępowania, ale także w jego

istotnej części, przy czym chodzi o całkowite faktyczne pozbawienie możliwości obrony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2002 r., II CKN 399/01, nie publ., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1974 r., II CR 155/74, OSP 1975, nr 3, poz. 66). W rozpoznawanej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca, ponieważ powód i jego pełnomocnik nie stawili się, mimo prawidłowego zawiadomienia (k. 47, 70 akt), na rozprawę w dniu 18 kwietnia 2014 roku, na której pozwany zgłosił zarzut przedawnienia roszczeń objętych pozwem, uwzględniony przez Sąd pierwszej instancji. Nie wystąpiła żadna z przewidzianych przepisami k.p.c. podstaw do odroczenia rozprawy. Powód wniósł apelację kwestionującą uwzględnienie zarzutu przedawnienia dochodzonych roszczeń. Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, nie doszło do naruszenia przysługujących powodowi gwarancji procesowych, skutkujących nieważnością postępowania przed Sądem pierwszej instancji, nie było więc podstaw do uchylenia z tej przyczyny zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego.

Ze wskazanych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).